

Késő szüret

Ahogy a szilva húsát
megaszalja a hő,
elapad az ifjúság,
ráncot vet az idő.

Ráncot vet negyven évem,
megaszalta a láz,
s hogy szüretem megérem:
már csak vigasztalás.

Homokban állunk térdig,
szedetlen fa: hazám.
Kinek kell a termés itt?
Amíg gazdánk a vám.

Esőnk csak a pondróhad,
nem permetünk a fény.
De ráncaim közt óvlak,
te csonthéjas remény.

ANDRÁS SÁNDOR

Egyszerű levél

Ó, ha látnád ezt a négy egyszerű falat!
Kicsit kopottak, de csendesek és jóbarátaim.
Ha hazajövök este mindig beszélgetünk,
mert megkérdezik, mit csináltam:
adósa maradtam-e a napnak,
vagy szívem könnyű, mint a jólvégzett munka után?
Ha bánatos vagyok
jőlémhajolnak és oly tiszta vigasszal takarják be testem,
hogy jólesik utána az álom reggelig.
És rólad is faggatnak sokszor engemet,
mert meséltem nekik a szerelemről,
mely ott kacag mindig szemedben és szádnak kedves mozdulatában.
Faggatnak, hogy téged miért nem láthatnak ők,
mikor szeretnek, így ismeretlen is, hiszen jóbarátaim.
S én mondom nekik, te messze vagy,
sok kilométer út és közöny fekszik közénk,
de ők mégis minden este, ha nyitom az ajtót,
elémsietnek — és csalódom fordulnak el.
Ó, ha látnád ezt a négy egyszerű falat,
eljönnél hozzám, Kedves, biztosan.

ZOMBORI IMRE

A hegy két arca

Olyan vagy reggel, mint fehér
fátyolban sugárzó menyasszony;
este elnehezdedve ülsz
a völgy fölött, mint terhes asszony.